

۱. در مورد اصطلاحات و مفاهیم زیر توضیحات کافی ارائه دهید:

الف) **Definition of Ready (DOR)**: آیا کار انجام شده با توضیحاتی که در User Story آمده مطابقت می کند یا خیر.

ب) **Architectural Tactic**: اجزای بنیادی معماری یک نرم افزار که یک معمار سیستم پیاده سازی می کند تا Quality Requirement ها را برآورده کند.

ج) **Modularity, Coupling and Cohesion**:

Modularity: میزان شکسته شدن یک برنامه به اجزای کوچک تر

Coupling: میزان وابستگی بین اجزای تشکیل دهنده نرم افزار

Cohesion: چقدر اجزای هر بخش (از نظر کاربردی) به یکدیگر تعلق دارند

د) **Statistical SQA**: تمرکزمان را روی چیزهایی که واقعاً اهمیت دارند بگذاریم؛ برای این منظور از تکنیک ها و ابزارهایی استفاده کنیم تا به ما نشان بدهند (به عنوان مثال درصدگیری شدت اهمیت) که چه چیزهایی اهمیت دارند

ه) **Technical Debt**: اگر بخشی از کارهای انجام شده کیفیت لازمه را نداشته باشند، هنگام integration باید دوباره انجام شوند که نوعی بدهی به حساب می آیند که با باید پرداخت شود.

۲. به نظر شما کدام فعالیت ها یا رویه ها به برنامه ریزی موفق و تحقق پذیر در اسکرام کمک می کند؟ توضیح دهید.

۱- تعریف دقیق **Sprint**: اگر هر Sprint به صورت واضح تعریف شود (هدف و چگونگی رسیدن به آن). برای این منظور، هدف باید مشخص و قابل اندازه گیری باشد.

۲- اولویت بندی **Task ها**: Task های با اولویت بالاتر باید زودتر انجام شوند

۳- برنامه ریزی متناسب با توانایی گروه: میزان فعالیت های محول شده باید درخور تیم باشد؛ اگر کمتر یا بیشتر باشد، نتیجه ی مطلوبی در پی نخواهد داشت.

۳. چه روش ها و تکنیک هایی برای شناسایی و استخراج نیازمندی های سیستم نرم افزاری پروژه گروهتان، توصیه می کنید (با ذکر دلیل)؟ آنها را مختصراً معرفی کنید.

Scenario-driven: برای هر سناریو یک User Story تعریف کرده و در هر کدام از آنها سناریو را توضیح می دهیم؛ به این صورت که سناریو توصیف و خروجی موفق آن نیز تشریح شود. می توان برای هر سناریو یک تست نیز در نظر گرفت.

این روش برای سیستم در نظر گرفته پروژه ما مناسب است چرا که برای ما کلیت سیستم و رفتار آن اهمیت بیشتری دارد.

Prototyping: به منظور مطابقت دادن پروژه با نیازهای مشتری، می توان Prototype تولید کرد. چون رفتار کلی سیستم مد نظر ماست، این روش نیز می تواند مفید باشد.

۴. معماری نرم افزار

الف) استفاده از سبک معماری لایه ای چه تاثیری بر قابلیت تغییر دارد؟ توضیح دهید.

معماری لایه ای معمولاً انعطاف پذیری کمی دارد؛ چرا که هرگونه تغییر منجر به تغییر رابطی بین لایه ها می شود و هر چه لایه ها درونی (مرکزی) تر می شوند، اعمال تغییر روی آنها سخت تر خواهد بود.

ب) مزایا و معایب معماری یکپارچه چیست؟

معماری Monolithic یا یکپارچه از نظر ساخت، تست و پیاده سازی راحت هستند و معمولاً سریع تر از دیگر معماری ها هستند؛ اما اگر یک قسمت از آنها دچار اشکال شود سیستم از کار می افتد (Single point of Failure). پس خیلی قابل اطمینان نیستند. هم چنین، به دلیل Coupling بالا، در برابر تغییرات خیلی انعطاف پذیر نیستند.

۵. اجرای دو الگوی طراحی **Abstract Factory** و **Builder** بر روی مفاهیم زیر چگونه تاثیر می گذارد؟ دلایل خود را در مورد نحوه و میزان تاثیرگذاری به صورت کامل ذکر کنید.

- **Separation of Concern**
- **Information Hiding**
- **Cohesion**
- **Coupling**

:Abstract Factory

- :Separation of Concern
- :Information Hiding
- :Cohesion
- :Coupling

۶. جدول ۱ تعداد برنامه نویسان چهار پروژه و جدول ۲ تعداد خط کد و باگ کشف شده تا پایان هر هفته از یک بازه کد نویسی را نشان می دهد. به طور مثال تا پایان هفته سوم بازه مورد نظر، پروژه دلتا شامل ۳۵۱۵ خط کد تولید و ۶۰ باگ کشف شده است.

الف) در چه صورت از داده های جدول ۱ و ۲، برای مقایسه معنادار کارایی برنامه نویسان و نرخ باگ می توانیم استفاده کنیم؟

در صورت یکسان بودن مشخصه های دیگر مانند نوع پروژه، میزان Reliability لازم و ...

ب) با فرض مشابه بودن میزان پیچیدگی پروژه ها، چگونه کارایی و نرخ باگ پروژه ها را مقایسه می کنید؟ توضیح دهید.

با در نظر گرفتن یک معیار مشترک می توان کارایی و نرخ باگ پروژه ها را مقایسه کرد.

$$\text{معیار کارایی: } Week \times \frac{\sqrt{LOC} \times \# \text{ برنامه نویسی}}{bug}, \text{ نرخ باگ} = \frac{LOC}{Bug}$$

در معیار کارایی باید باگ ها در نظر گرفته شوند و هر چه تعداد خطوط کد کمتر باشد، پروژه سبب کمتری دارد.

محاسبات شما چه چیز را نشان می دهد؟ با توجه به نتایج به دست آمده، چه بهبودهایی را پیشنهاد می کنید؟

گروه الف: تعداد باگ زیاد و پروژه شان حجم زیادی دارد.

گروه دلتا: حجم کم و باگ کمی نیز دارد.